

Új elnököt választott az Egyetemi Hallgatói Képviselőlet

Szeptember 29-én este tartották az EHK idei elnökválasztását. A BME-s diákok legfőbb képviselői testülete Kovács Andrászt ültette az elnöki székbe, aki tizennégy igennel és egy tartózkodással nyerte el a pozíciót. A szervezet újdonsült vezetőjét céljairól, terveiről, az EHK-val kapcsolatos fontos ügyekről, valamint magánéletéről kérdeztük.

Régóta tagja vagy az Egyetemi Hallgatói Képviselőletnek, hogyan jutottál arra az elhatározásra, hogy indulsz az elnökválasztáson, és milyen érzés volt azt megnyerni?

Amikor kiderült, hogy az EHK korábbi vezetője, Keresztes Péter nem indul a választáson, úgy gondoltam, mindenképpen egy olyan személynek kell átvennie a helyét, akinek kellő tapasztalata, tudása és kedve van ahhoz, hogy folytatassa ezt a fontos munkát. Többekkel beszélve jutottam el oda, hogy jelöltetem magam. Megtisztelő és egyben felemelő érzés volt, amikor megválasztottak.

Hogyan képzeljük el egy EHK elnök munkanapjait. Sok az adminisztratív jellegű feladat, vagy egymást érik a megbeszélések a diákok ügyeit érintő kérdésekben? Egyáltalán kikkel kell tárgyalnotok?

Az aktív kommunikációt igénylő feladatok éppen úgy részét képezik a munkámnak, mint a papírmunka.

Van olyan nap, amikor szinte kizárólag értekezleteken kell részt vennem, máskor viszont csak adminisztrációval telik el a munkaidő. Minden héten van Egyetemi Vezetői Értekezlet, ahol többek közt a rektor, a dékánok, a rektorhelyettes, a főtitkár, valamint a főigazgató is képviselteti magát. Ezenkívül tárgyalnunk kell különböző társszervezeti egységekkel, a HÖÖK-kal, a kari képviselőletekkel és más egyetemek hallgatói képviselőleteivel

is. Szerencsére eddig minden tapasztalatunk pozitív volt.

Meddig szeretnéd betölteni ezt a tisztséget? Vannak esetleg a későbbiekben politikusi ambícióid is, vagy inkább a mérnöki szakmát választod majd?

A mandátumom egy évre szól. Most úgy gondolom, hogy amennyiben sikerül jól csinálnom ezt a dolgot, úgy a csapattal együtt én is érezni fogom a közös munka gyümölcsét. Ha így lesz, akkor valószínűleg újból elindulok a választáson. Viszont, ha az eredmények elmaradnak, akkor nem szeretnék a gátja lenni egy esetlegesen jobb vezetőnek. Politikusi ambícióim pedig egyáltalán nincsenek, mindenképpen maradnék mérnöki területen.

Mik a legfőbb céljaid, amiket mindenképp szeretnél megvalósítani elnökséged ideje alatt?

A terveim bizonyos szempontból behatároltak, hiszen megvannak azok a főbb irányvonalak, amivel az EHK eddig is foglalkozott, és amelyekre a jövőben is kiemelt hangsúlyt kell fektetnünk. Emellett sok olyan célunk van, melyeket időközben, a csapattal együtt kell kialakítanunk és képviselnünk. Egyértelmű feladatként említhetném a kollégiumi rendszer, az ösztöndíjak és a szociális támogatások elbírálásának fejlesztését. Növelni szeretnénk a szolgáltatások színvonalát mind az EHK, mind a Diákközpont és a hozzá tartozó szervezetek tekintetében. A felsőoktatási törvénytervezet viszont nagymértékben meghatározza majd az ilyen irányú törekvéseink sikerességét.

Nehezebb lesz az érdekérvényesítés, ha életbe lép a tervezet?

Ez egy érdekes kérdés, hiszen mi mindig nyitottak voltunk az együttműködésre a minisztériumokkal. Az ő oldalukról viszont már kevésbé volt érzékelhető a kooperáció. A hallgatókat korlátozni akarják mind egyéni, mind pedig

kollektív jogaikban. Ennek a vesztese egyértelműen a diákok lesznek. Mi mindent meg fogunk tenni, hogy ezt elkerüljük. Nem szeretnénk, hogy másfél év múlva az új hallgatók már ne találkozhassanak például TDK programokkal, ne kaphassanak kollégiumi férőhelyeket, szociális támogatást vagy ösztöndíjat. Azt is nehezen tudnánk elfogadni, ha a közös hagyományaink, rendezvényeink elhalnának. Ha lecsökkentik a részarányunkat a szenátusban, elveszik a jogainkat, kiszervezik a kollégiumokat, akkor nagy bajban leszünk. Ha megduplázzák a tandíjat és csökkentik az államilag támogatott férőhelyek számát, akkor még egy tehetséges, középosztálybeli gyerek sem fog tudni diplomát szerezni. Ezekkel az intézkedésekkel sajnos a hallgatók érdekérvényesítését is nehezítik.

Hogyan értékeled az EHK eddigi tevékenységét, jól működik az érdekképviselőlet vagy vannak hiányosságok?

Az EHK egy nagyon jól működő szervezet, országos szinten is. Rengeteg szolgáltatást nyújtunk a hallgatóknak, a kötelező feladatainkon felül. Az egységes szociális rendszerünk például kimagasló a többi egyetemhez képest. A rendezvényeink színvonala kimagaslóan jó, lásd például az Egyetemi Napokat vagy az Állásbörzét. Nálunk egyszerre van jelen a Karrier Iroda, a nemzetközi szervezetekkel foglalkozó Hallgatói Külügyi Testület, illetve a szakkollégiumok közössége. Más egyetemeken az említett három intézményből jellemzően csak egy található meg, ami az összes tevékenységért felel. Gyengességként lehet megemlíteni viszont, hogy már az EHK-t is utoléri a „BSc/MSc átmenet”, így a hallgatóknak kevesebb idejük van a képviselői munkával foglalkozni. A jövőben nagy energiákat kell fordítanunk az utánpótlás-

képzésre. Hiszen az elődeink által teremtett értékeket csak így örözhetjük meg.

Menyire tudod összeegyeztetni a munkádat a magánéleteddel?

Debreceni születésű vagyok, ott él a családom. A munkám mellett sajnos havonta csak egyszer jutok haza. Szerencsésnek érzem magam, mert olyan családban nőttem fel, ami a mai napig együtt van. Hárman vagyunk testvérek, a kisebbik öcsém még csak hat éves, miatta is igyekszem minél többször hazamenni. A legtöbb szabadidőmet azonban a barátnőmmel töltöm Budapesten, az albérletünkben.

Ha jellemeznéd kéne Kovács Andrászt, mint magánembert, és mint fiatalot, hogyan írnád le?

Igyekszem nyugodt és minden esetben körültekintő lenni. Szeretem alaposan körüljárni a dolgokat és nem első látásra véleményt alkotni. Fontos számomra, hogy meg tudjam teremteni magam körül az otthoni nyugalmat. A munka és az eredmények általában prioritást élveznek az életemben.

A munka mellett miket tartasz még fontosnak az életedben: barátok, család, sport, bulik esetleg karrierépítés?

Számomra a család és a barátok a legfontosabbak. Egyetemistaként rengeteg élményben volt részem a csoporttársakkal, persze a tanulás mellett. Közösségi embernek tartom magam. Régebben basszusgitároztam egy együttesben, erre azonban sajnos már nincs időm. Most, hogy megvan a diplomám, már nem a szórakozás a fő szabadidős tevékenységem. Szerintem ezt a fajta „laza” életet a BSc alatt is maximum egy-másfél évig érdemes csinálni. Sokkal fontosabbnak tartom a tanulást, a szakmai felkészültség megszerzését az egyetemi évek alatt.

LIEBER TAMÁS